

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Tertiodecimo Kalend. Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

florent, rident, penè vt pace: iterum dico, rem non nisi nobis credendam sensuum fide, hactenus ille, verum si pacem superi darent,

Mox aliam hic faciem, mox aurea sacra videres.

Ferrea quæ Mauors, ænea datis lues.

Eam nobis impetratè ô sacri Campaniæ Tutelares, tuque in primis,

O Virgo, Belgi quæ regis incolas.

nam post filium tuum hoc prima potes, vt dissociatas sociemus dexteratas.

Tertiodecimo Kalend. Iunij.

20. Maij.

Aquilæ in vestinis sancti Bernardini senensis, Ordinis Minorum, qui verbo & exemplo Italiam illustrauit.

Vide cap. 46. Apok. spirit. fol. 233.

Non parum hunc sanctum commendat Martyrologium Rom. dū ait eum verbo & exemplo Italiæ illustrasse: quid enim iuuat facundum esse in verbis, dummodo infæcundus sis in opere? *Cæpit Iesus facere, & docere,* inquit Euangelista, & Apostolus desiderat vt eius exemplo Doctor sit *potens in opere & sermone.* aliàs, quidquid lingua ædificat, vitæ destruit: & similis es illi, qui vna manu auiculæ escam ostendit, & altera vt fugiat & auolet, percutit.

Ceterum occasione eius quod scribit Antonius Guarnerius, Sanctum Bernardinum in Xenodochio Senensi, glandulas pestiferas, bubonum & carbonum nomine appellatas, solitum fuisse incidere aut exurere, incisa aut exusta curare, necessaria suggerere, hosque & alios dubiæ salutis ægros aut consolando, aut consilio, aut re ipsa medicinas parando iuuare, occurrit hic quæstio, an propter decretum Concilij Lateranensis renouatum à Pio quinto, medicus debeat à curatione cessare, si non inducat ægrum cum effectu vt aduocet medicum animarum? Id visum est Hostiensi, quia Concilij verba sunt: Ante omnia moneant & inducant quod medicos aduocent animarum. sed dura videtur, ait S. Antoninus, ista opinio, cum in periculis constitutis, quantumcumque etiam obstinatis, sit subueniendum secundum ordinem charitatis. Plenius respondet Angelus: Capitulum, inquit, *Cum infirmitas, non potest dici abrogatum*

de rebus gestis S. S. Bergo. mat.

Part. 3. tit. 7.

per

per contrariam consuetudinem, quia non consuetudo, sed corruptela est. Excusatur tamen medicus in casu repentino, qui indigeret celeri remedio, qui non antea ipsum infirmum induceret ad confessionem. & aduerte quod debet admonere & inducere cum effectu. Nihilominus si infirmus nollet confiteri, non credo quod propter hoc medicus debeat desistere à medicamine, quia intelligendum est. inducens effectualiter quantum ex parte Medici, non ea parte infirmi; quia si dimitteret eum, forte moreretur desperatus, qui sanatus, poterit postea conuerti: & sic præceptum Ecclesiæ videretur cōtra præceptū Dei de charitate proximi; quod nullo modo credendū est. Verū in hac Antonini & Angeli sententia non quieuit Ruardus Tapperus almæ vniuersitatis Louaniensis olim Cancellarius; adscripsit enim ad hanc sententiā in sua Siluestri summa, Medicum non agere contra charitatem, si propter vniuersalē legem, quæ est in re optima, & est rationalis, deserat ægrotum pertinacem, in exemplum aliorū. non enim est contra charitatē, quod est pro charitate, quæ omnes respicit, constitutum hac enim occasione student statim confiteri, ne frustrentur auxilioli medici. Si quis tamen sit scrupulosior, adeat Episcopum loci, & eum consulat, an velit infirmum fratrem curari, an verò ad bonum publicum eum deserat.

Hanc autem sententiam Hostiensis & Ruardi, inquit Molanus, Diarj c. ego medicis tanquā tutiorem cōmendo, vt eam amplectantur quā
25. diu huius dubij nulla ab Apostolica sede, vnde eius decisio expectanda videtur, resolutio dimanat. Est quidem statutum Hospitalis Louaniensis, vt illi ægri eiiciantur qui confiteri nolunt. & omnibus suis monachis veterat S. Gregorius ne fratrem Iustum, qui in proprietate trium nummorum deprehensus erat, in extrema ægritudine adirent. quod se fecisse scribit ad purgationem morientis, & ad reliquorum exemplum itaque non est improbabile similem constitutionem in Concil. Lateran. piē emanasse, à medicis vt sonat, strictē obseruandam. Sed quia in ea lege disciplinæ Ecclesiasticæ, ex causa per Ordinarium dispensari potest, aut eam potest interpretari, tutus erit hac in parte medicus, si Episcopi aut eius vicarij consilio acquiescat. quod si neutrius consilium adhiberi possit, putat Molanus, cum propter rei necessitatem satisfecisse, si prudentia Parochi aut alterius viri Ecclesiastici vtatur. quamquam mihi, inquit, talis videatur hæc esse dubitatio, vt meritò à Concilio Prouinciali ad supremam Cathedram sit transmittenda, vt ab ea decidatur. quod an factum sit, hæcenus ignoro. Secundum Nauarrum verò sufficit, ex
recepta

recepta inquit consuetudine, si medicus Parochum, aut qui infirmi curam gerunt, admonet, vt ei Sacramenta dentur. Quin & tenetur (prout communis sententia habet) per se aut per alium, infirmo indicare quod suo iudicio morietur, quando probabiliter credit quod talis prænuntiatio multum erit infirmo utilis, puta, vt peccata sua confiteatur, aut vt testamentum faciat, quo multas lites præcidet; aliàs peccabit mortaliter, quia damnum animæ & rerum temporalium non impedit in proximis, cum potest & debet.

c. 25.
Man. n.
61.

Quarto Kalend. Iunij.

29. Maij.

Treuiris beati Maximini Episcopi & Confessoris, à quo S. Athanasius Episcopus, persecutionem Constantij fugiens, honorificè susceptus fuit.

Vide cap.
20 Apôt.
Spir fol.
120.

Interfuit hic diuersis Concilijs, vt Sardicensi, Agrippinensi, cū S. Seruatio Tungrensi alijsque, cum quo à Magnentio tyranno ad Constantium Imp. in Orientem missus est. Fuit natione Aquitanus, obijtque in patria sua, inde Treuiros per S. Paulinum successorem suum reuectus. Neque solum ab hoc Episcopo S. Athanasius fuit hospitio susceptus, sed & in Belgio nostro à S. Seruatio Tungris omni officiorum genere exceptus est. Urbem Treuirensis Ammianus Marcellinus sua ætate, *Domicilium Principum clarum* appellat; speciatimque (Constantinum filium, fratremque eius Constantem, Julianum apostatam, Valentinianum primum, Gratianū, Maximumque, sedem Imperij in Treuirensi potissimum vrbe fixisse, passim eorum Rescripta ac res gestæ fidem faciunt; prorsus vt de illa merito cecinerit Ausonius:

Miræus.
in fast.

*Treuiricaque vrbs solium,
Imperij vires, quod alit, quod vestit, & armat.*

De claris
viris.

Vicina, eiusdemq; pæne magnificentia (vt idem loquitur) fuit Vbiotum ciuitas Agrippina, hodie Colonia dicta; quam Germaniæ inferioris Metropolim fuisse, ex libello prouinciarum imperij Romani constat.

Tungri verò veteres Gallia Belgicæ populi, eorūque Metropolis olim dicta Aduatuca sua Aduacutū, à Cornelio Tacito, Plinio, Iulio Cæsare alijsq; celebrantur. Hodie exigū est oppidū, vulgò, *Tungren*, quod

D